

Secundus

in forma serui tanq̄ egressus apparuit: ideo etiā spūssanct⁹: q̄ et ip̄e corpali specie q̄si columba visus est: et linguis diuisis velut ignis: vt hoc eis fuerit mitti ad aspectū mortalium aliqua forma corporea d̄ spiritali secreto procedere: qd̄ p̄ qm̄ nō fecit: rātūmō misisse nō etiā missus cē dicit̄ sit. Deinde questū ē: cur et pater nō aliquādo dicit̄ sit missus: si pillas spēs corpales que oculis antiquoz apparuerūt ip̄e demonstrabat. Si aut̄ fili⁹ tūc demonstrabat: cur tñ post missus diceret̄: cū plenitudo tempis venit: vt ex semina nasceret̄: qm̄ quidē et antea mittebat̄: cū in illis formis corpali ter apparebat. Aut si nō recte missus diceret̄: nisi cū d̄bū caro factū ē: cur spūssanct⁹ missus legat̄: cui⁹ incarnatio talis nō facta ē. Si vero p̄ illas antiquas demonstratōes: nec pater: nec filius nec spūssanct⁹ ostēdebat̄: cur etiā ip̄e nūc diceret̄ missus: cū illis modis et antea nitteret̄. Deinde subdiuisim⁹ vt hec diligentissime tractarent̄: et tripartitā fecimus questionē: cui⁹ vna ps̄ in secūdo libro explicata est: due sunt relique: de quib⁹ deinceps differere aggrediar̄. Jam em̄ questū atq̄ tractatū ē in illis antiquis corpali⁹ formis et visis: nō tantūmō p̄em: nec tñmō filiū: nec rātūmō spūssanctū apparuisse sed aut̄ indifferēter d̄m̄ deum qui trinitas ip̄a intelligit̄: aut quālibet ex trinitate p̄sonā: quā lectiōis textus indicij circumstantib⁹ significaret.

Utrū cū deus hominibus visus est ip̄e passumprā creature speciem apparuit: an d̄o angeli ex persona ipsius locuti sunt.

Capitulum I

Unc ergo primū queram⁹: qd̄ sequit̄. Nam secūdo loco in illa distributiōe positū ē: vt ad hoc opus tñmō creatura formata sit: in quade⁹ sicut tunc optuisse iudicauit: hūanis ostendere aspectib⁹. An angeli qui iā erāt ita mittebant̄: vt ex p̄sona dei loquerent̄: assumētes corpalem sp̄m de creatura corporea in vsum ministrarij sui. Aut ip̄m corp⁹ suū: cui non subdūtur: sed subditū gerūt mutātes atq̄ vertentes ī species quas vellent: accommodatas atq̄ aptas actionib⁹ suis: s̄m attributā sibi a creatore potentiā. Quap̄te questiois q̄tū d̄ns dederit p̄tractata: postremo vidēdū erit id qd̄ institueramus inq̄rere: vt filij et spūssanct⁹ et antea mittebant̄: et si ita est: quid inter illam missionē et eā quā in euangelio legim⁹ distet: an missus nō sit aliq̄s eoz: nisi cū vel filius factus ē ex maria virgine: vel cū spūssanct⁹ visibi

li specie: siue in colūba: siue in igneis linguis apparuerit. Sed fateor: excedere vires intētiōis mee: vt angeli manēre spiritali sui corporis qualitatē: p̄ hanc occultius opantes assumāt ex inferiorib⁹ elemētis corpulctioib⁹ qd̄ sibi coaptatū: quasi aliquā vestē mutēt et vertāt in quālibet spēs corpales: etiam ip̄as veras: sicut aqua vera in vez vinū cōuerfa ē a d̄no. An ip̄a pp̄ria corpa sua trāformēt in qd̄ voluerit: accommodata ad id qd̄ agūt. S̄z quōlibet horū sit: ad p̄sentē questionē non p̄tinet. Et quōuis hec qm̄ hō sum: nullo exp̄imento possim cōprehēdere: sicut angeli q̄ h̄ agūt et magis ea norūt q̄ ego noui: quaten⁹ mutet̄ corp⁹ meū in affectu volūtatis mee: siue qd̄ in me: siue qd̄ ex alijs exp̄tus sum: qd̄ horū tñ ex diuinaz scripturaz auctoritatib⁹ credā nūc nō opus ē dicere: nec cogar p̄bare: et fiat sermo longior: de re qua nō indiget p̄sens q̄stio. Nūc illud vidēdū ē: vt angeli tūc agebāt: et illas corpore spēs apparētes oculis idoneis: et illas voces insonātes aurib⁹: cū ipsa sensibilis creatura ad nutū seruicij p̄ditoris in id qd̄ opus erat p̄tpe vertebat̄: sicut in libro sapie scriptū est. Creatura em̄ tibi factori deseruiens extēdit in tormentū aduersus iniustos: et leuior sit ad b̄nfaciendū his q̄ te cōfidūt. Propter hoc et tūc in oia se trāfigurans: oim̄ nutrici gr̄e tue deseruebat: ad voluntatē horū q̄ te desiderabāt. Peruenit em̄ sapia volūtatis dei p̄ creaturā spiritalē vsq̄ ad effectus visibiles atq̄ sensibiles creature corpalis. Ubi em̄ nō opat̄ qd̄ vult dei em̄ potētis sapia: q̄ p̄tendit a fine vsq̄ ad finē fortit̄ et disponit omnia suauiter.

De mutatiōib⁹ creature siue cōsuetudinarijs siue insolitis que nō fiunt extra potestatem ac potentiā creatoris.

Ca. II

Ad ali⁹ est ordo naturalis in cōuersione et mutabilitate corporū: q̄ quōuis etiā ip̄e ad nutū dei seruiat: p̄seuerātiā tamē cōsuetudinis amisit admirationem sicuti sunt q̄ vel breuissimis vel certe nō longis interuallis tēporū celo: terra: mariq̄ mutant̄: siue nascentib⁹: siue occidentib⁹ rebus siue alias aliter atq̄ aliter appentibus. Alia vero quōuis ex ip̄o ordine veniētia: tñ pp̄ longiora interualla temporū min⁹ vsitata. Que licet multi stupeāt ab inq̄sitorib⁹ hui⁹ seculi: cōprehēsa sunt: et p̄gressu generationū quo sepi⁹ repetita sunt: et a plurib⁹ cognita: eo minus mira sunt: sicuti est defect⁹ luminariū: et raro exītes quedā spēs sideriū: et terremot⁹ et mōstruosī ptus aiantiū: et queq̄ silia: quo

Libe

rū nihil sit nisi volūrate dei: s̄ pleriq; nō ap-
paret. Itaq; licuit vanitati philosophorū etiā
caus alijs ea tribuere: vel x̄is vel proximis:
cū oīno videre nō possent: supiorē ceteri om-
nib⁹ cām. i. volūratē dei: vel falsis: et ne ab ip-
sa quidē p̄ vestigatiōe corpaliū rez atq; mo-
tionū: sed a sua suspitiōe et errore platis. **Di-**
cā si potero quiddā: exēpli gr̄a: quo hec apti-
ora sint. Est certe in corpe hūano qdā moles
carnis: et forme spēs: et ordo: distinctioq; mē-
broz: et r̄p̄atio valitudinis: s̄ corp⁹ inspirata
aīa regit: eadēq; rōnalis: et ideo q̄uis muta-
bilis: tñ que possit illi⁹ in cōmutabilis sapie p-
triceps eē: vt sit p̄cipatio ei⁹ in idipm: sicut in
psalmo sc̄ptū ē: de oib⁹ sanctis: ex quib⁹ tan-
quā lapidib⁹ viuis edificat illa hierlm̄ m̄ no-
stra eterna in celis. Ita em̄ canis. Hierusalē
que edificat vt ciuitas: cui⁹ p̄cipatio ei⁹ in
idipm. Idipm quippe s̄ loco: illud sūmū et in-
cōmutabile bonū intelligit: qd̄ de⁹ ē: atq; sa-
pientia volūtasq; ip̄ius. Cui cantat alio loco

Ps. 121

Ps. 101

mutabis ea et mutabunt: tu vō idē ip̄e es.
Exemplū quo oñdit omnes causas actio-
nū rōnabiliū a sūma dei volūrate descende-
re.

Capitulum III

Constituam⁹ ergo aīo talē sapientē:
cui⁹ aīa rōnalis iā sit p̄iceps in cō-
mutabilis eterneq; veritatis: quā d̄
omnibus suis actiōib⁹ cōsulat: nec aliqd̄ oīno
faciat: qd̄ nō in ea cognouerit eē faciendū vt
ei subditus ei⁹q; obtpans recte faciat. Ne si
cōsulta sūma rōne diuine iusticie quā i secre-
to audiret aure cordis sui: eaq; sibi iubēte in
aliquo officio misericordie corp⁹ labore fati-
garet: egritudinemq; cōtraheret: cōsulitq;
medicis: ab alio diceret cām morbi eē corpo-
ris siccitatē: ab alio aut̄ humoris imoderatio-
nē: vnus eoz verā cām diceret alter erraret
vterq; tñ d̄ primis causis. i. corpali⁹ p̄nun-
ciaret. At si illi⁹ siccitatis causa q̄reret: et iue-
niret volūtari⁹ labor: iā v̄tū eēt ad supiorē
cām: q̄ ab aīa p̄ficisceret ad afficiendū corp⁹
qd̄ regit: s̄ nec ip̄a p̄ma eēt. **Al**la em̄ p̄culdu-
bio supior erat in ip̄a in cōmutabili sapia: cui
homis sapiētis aīa in caritate seruiēs: et inef-
fabiliter iubēti obediēs: volūtariū laborē sus-
ceperat: ita nō nisi dei volūtas cā p̄ma illius
egritudinis veracissime repiret. Itā vō si i la-
bore officioso et pio adhibuisset ille sapiēs mi-
nistros collaborantes secū in ope bono: nec
tū eadē volūrate dō fuitēs: s̄ ad carnaliū cu-
piditatū suaz mercedē puenire cupiētes: vt
in cōmoda carnalia deuitantes. Adhibuisset
etiā iumēta si hoc exigeret illi⁹ opis implēdi

pcuratio: que vtiq; iumēta irrātionalia eēt
aīantia: nec ideo moueret membra sub sarci-
nis: q̄ aliqd̄ de illo bono ope cogitarēt: s̄ na-
turali appetitu sue voluptatis et deuitatione
molestie. Postremo adhibuisset etiā ip̄a cor-
porea oīni s̄sū carētia: q̄ illi op̄i eēt necessa-
ria: frumentum sc̄z vinū: et oleū: vestē: nūmū
codicē: et si qua hm̄oi. **In** his certe oib⁹ in il-
lo ope x̄santib⁹ corpibus: siue aīatis: siue ina-
nimatis: q̄cūq; mouerent: attererent: repa-
rarent: exterminarent: reformarēt: alio at-
q; alio mō locis et r̄p̄ibus affecta mutarent:
nō alia eēt istoz oīm visibiliū et mutabiliū fa-
ctoꝝ cā: nisi illa inuisibili et in cōmutabil⁹ vo-
lūtas dei p̄ aīam iustā: sicut sedē sapie cūctis
vtēs: et malis rōnalib⁹ et irrōnalib⁹ animis: et
postremo corpib⁹: siue que illis inspirarēt et
aīarent siue oī s̄sū carētib⁹: cū p̄mū vteret
ip̄a bona aīa et sc̄ta: quā sibi ad piū et fligiōsū
obsequiū subdidisset. **Et** de vno sapiēte q̄
uis adhuc mortale corp⁹ gestate: q̄uis ex p̄-
te vidēte posuim⁹: exēpli gr̄a: hoc de aliq̄ do-
mo vbi aliquoz taliū societas ē: hoc de ciuita-
te: vel etiā d̄ orbe terraz licet cogitare: si pe-
nes sapiētes sancteq; ac p̄fecte deo subditos
sit p̄ncipat⁹ et regimē rerū humanaz.

De puidētia dei qua subiectioni sanctorū
presidet angelozū.

Capitulum III

Ad hoc q̄ nō dū ē. **Op**ret em̄ nos in
hac pegrinatiōe p̄us mortaliter ex-
erceri: et p̄ vires mansuetudinis r̄pa-
tiētē in flagellis erudiri: vt illā ip̄am supnaz
atq; celestē vnde pegrinamur patriā cogite-
mus. **Al**ic em̄ dei volūtas: q̄ facit angelos su-
os spūs: et ministros suos ignē flagrantē: in
spiritib⁹ sūma pace atq; amicitia copulatis:
et in vnā voluntatē quodā spiritali caritatis
igne cōstatis: tanq̄ in excelsa et sc̄ta et secreta
sede p̄sides: velut in domo sua: et in tēplo suo
Inde se q̄busdā ordinatissimis creature mo-
tib⁹: p̄mo spiritalib⁹: deinde corpali⁹ p̄ cun-
cta diffundit: et vtitur oibus ad in cōmutabi-
le arbitriū s̄nie sue: siue in corporeis: siue cor-
poreis reb⁹: siue rōnalib⁹: siue irrōnalib⁹: spi-
ritib⁹: siue bonis p̄ eius gr̄am: siue malis p̄
priā voluntatē. **Sz** quē ad modū corpa crassi-
ora et inferiora p̄ subtiliora et potētiora q̄dam
ordine regunt: ita oīa co: pa p̄ sp̄m vite. **Et**
spūs vite irrōnal⁹ p̄ sp̄m vite rōnalē: et spūs vi-
te rōnalis desertoz atq; pctō: p̄ sp̄m vite ra-
tionalē piū et iustū: et ille p̄ ip̄m deū: ac sic vni-
uersa creatura p̄ creatorē suum: ex quo: et p̄
quē: et in quo etiā p̄dita et instruita ē: ac hoc
volūtas dei ē: p̄ma et sūma cā oīm corpaliū

Ps. 103